

עין משפט
נר מצוה

עמי:

הזורק פרק שמיני גיטין

מסורת הש"ס

(א) (מירוצין כג. ד.) (ג) (לעיל) (ב) (שם) (ד) פירות פיר מ"ו (ה) (למנן טו.) (ו) (לעיל טו.) (ז) (למנן טו.) (ח) (למנן טו.) (ט) (למנן טו.) (י) (למנן טו.) (יא) (למנן טו.) (יב) (למנן טו.) (יג) (למנן טו.) (יד) (למנן טו.) (טו) (למנן טו.) (טז) (למנן טו.) (יז) (למנן טו.) (יח) (למנן טו.) (יט) (למנן טו.) (כ) (למנן טו.) (כא) (למנן טו.) (כב) (למנן טו.) (כג) (למנן טו.) (כד) (למנן טו.) (כה) (למנן טו.) (כו) (למנן טו.) (כז) (למנן טו.) (כח) (למנן טו.) (כט) (למנן טו.) (ל) (למנן טו.) (לא) (למנן טו.) (לב) (למנן טו.) (לג) (למנן טו.) (לד) (למנן טו.) (לה) (למנן טו.) (לו) (למנן טו.) (לז) (למנן טו.) (לח) (למנן טו.) (לט) (למנן טו.) (לע) (למנן טו.) (לפ) (למנן טו.) (לפ) (למנן טו.) (לפ) (למנן טו.)

והא דאמר רב יהודה אמר שמואל א"ר יעמר אדם בנג זה כו' וא"ת והא שמואל פסיק כר"ש דלמך גנין רשות אחד הו' כפ' כל גנות (שירוצין דף ג.א.) ו"ל דהכל להלוק מגג לבית קלמך וא"ת א"ר אמאי נקט מנגו של חבירו אפי' מנג של עמנו לא יקלטו להלוק לנימו לפי שנגו נפרך לנג של חבירו שהוא אסור לו ו"ל שמואל כגרי המס דאפי' נמחלות שאינן נכרות אמרינן גוד אסיק מחלות הבית למעלה ומומר לטלטל מנג לבית ומיהו אן כרז ק"ל דלמך מחלות נכרות ומיהו לטנא דכסס שדירין חלוקין למטה כו' משמע ממנג לנג קלמך ושמואל נמי נקט למעלה ככולי עמא לנגן מנג לנג ל"ש מנג לבית וא"ת מאי קמ"ל שמואל ממני הו' גריס פי' כל גנות (שם דף פט.) ו"ל קמ"ל אפילו קליטת גשמים שלא נחו בגגו של חבירו ואפי' דירין חלוקין למר כלדיה ליה ולמר כלדיה ליה והכי הו' מצי לאתויי ממני' אלא דנימא ליה לאתויי מילמא דשמואל(1):

גליון הש"ס

נב"א אה נהרשה תנשא לבתולה. עין ימות דף ד' ע"ב תוספות ד"ה בנג תן:

לענין רש"י

מ"ד וי' קריעה.

מוסף רש"י

כחב לשום מלכות שאינה הוגנת. טיפך שהיה ירין למנות למלכות ישראל או לשם מלכות מן הפניה ונדל מגרשה והו' פסג: אס נפרשה. גנט יאן והלך בעלה למדתי מינשא למחלה: ב"ר הג' נכח לשם מלכות הוגנת. מי שהיה כבדל ותכז שנתן קך וקך למלכות אחרת ונגמרתא מפרש אמאי קרי לה שאינה הוגנת או שנתנה לשם מדי כו' לפי שצריך להמנע לשם מלכות שנתנה כה דמפרש בנמ' או שפסג לנגין הכינס או לחורבנו פסול. מפני שלא נהב לשם המלכות: טלף מוס ומוס. אס יקטכ בנגו לו חלא מן הראשון ומן השני וצריכה גנט שני מן הראשון וגט מן השני ואע"פ שקדושי שני לא הו' קדושין ויבימות (פסג): מפ' טעמא גורה שמא יאמר גירש ראשון גנט גמור ונשא שני ונמלאת אשת איש יוצאה בלא גט: ולא פירוש. דין פירות שמקנו לה לאשה פירוקה משניה מחמת פירות ועל אלו אין לה כלום: ולא בלאום. הקיימים מנגדים להמנע לו וקסאל הו'

וכא דאמר רב יהודה לא יעמוד אדם על גנו ויקלטו מי גשמים. הלפי' על גנו של חבירו דהו' מניחא מרשות לרשות אס לא עירכו כשאינן דאינן דרס על הגנות שייך נמי כהו איסור חלוקת רשות: הני מילי. דתלוהק רשותו גנין כרשותו גנין

והא דאמר רב יהודה אמר שמואל לא יעמוד אדם בנג זה ויקלוט מי גשמים מנגו של חבירו שכשם שדירין חלוקין מלמטה כך דירין חלוקין מלמעלה הני מילי לענין שבת "אבל לענין גט משום קפידא הוא וכו' ואי לא קפדי אינשי" אמר אביי ישתו חצרות זו לפנים מזו פנימית שלה וחיצונה שלו ומחיצות החיצונות עורפות על הפנימיות וזרקו לה כיון שהגיע לאור מחיצות החיצונה הרי זו מגורשת מאי טעמא פנימית גופה במחיצות החיצונה קא מינטרה מה שאין כן בקופות שתי קופות זו בתוך זו פנימית שלה וחיצונה שלו וזרקו לה אפילו הגיע לאור פנימית אינה מגורשת מאי טעמא דהא לא נה' וכו' נח מאי הו' ככילו של לוקח ברשות מוכר הוא הכא במאי עסקין בקופה שאין לה שוליים: בתנ"י כ"ש ואומרם פוטרי אדם אשתו בגט ישן ובית הלל האוסרין ואיזהו גט ישן כל שנתייחד עמה מאחר שכתבו לה: גמ' במאי קפידא ג"ש כברי לא אמרין גורה שמא יאמרו גישה קורם לבנה וב"ה כברי אמרי' הגורה יושמא יאמרו גישה קודם לבנה וא"ר אבא אמר שמואל אם נישאת לא תצא וא"ר אבא אמר שמואל אם יאם נתגרשה תינשא לכתחלה: בתנ"י כתב לשום מלכות יא אינה הוגנת לשום מלכות מדי לשום מלכות יון לבנין הבית לחורבן הבית (שהו' במוזח וכתב כמערכ 'במערכ וכתב במוזח תוצא מזה ומזה וצריכה גט מזה ומזה ואין לה לא כתובה ולא פירות ולא מוונות ולא בלאות לא על זה ולא על זה אם נמלה מזה ומזה תחזיר והולד כמוזר מזה ומזה ולא זה וזה נמלאין לה ולא זה וזה בהפרת לא כמציאתה ולא כמעשה ידיו ולא בהפרת נדריה היתה בת ישראל נפסלת מן ההכונה בת

דקנסוה דמפ' ביבמות (נא): דלוצינה לה אקריה לגיטא: והולד פטור מוס ומוס. אס החזירה הראשון וילדה לו כן הו' ממור מדרבנן וביבמות (פסג): אמרינן דאסור במזומה הואיל וכשר מן המורה: מעמאין לה. אס כהניס הס: נפסלה מן כהונה. דיונה היא דסתם זוהי היינו אשת איש שמונה מחמת בעלה לאחריס דהיינו נפקת ברא: נח

ואין מחלות של כלי עשויות אלא להניח בחוכן משמע מפירושו דלחיי כלי אינו קונה ואין נראה דכפרך בתנא דע" (דף ג.א.) אמר גבי יין נכר מבי מטא לחלואי דמנא קנייה יין נכר לא הו' עד דמטא לארעיה דמנא משמע דלחיי כלי אינו קונה אלא נראה דהכי פירושו דהא לא נח בלאיר כלי אצל גבי חצרות אע"ג דלא נח חוק מחלות הפנימיות כיון שהוא חוק מחלות החיצונה מגורשת כיון דמחלות החיצונות הן קבועות כפירשנו לעיל וגרסי' גבי חצרות כיון שהגיע לאור מחלות הפנימיות פירושו כנגד הפנימית למעלה ממחלומיה וחוק מחלות החיצונה וגבי קופות גרסי' אפילו הגיע לאור פנימית פירושו ולמעלה ממחלומיה דאי הו' בתוך חלל קופה הפנימית היא מגורשת כדפרישית וא"ת פפריס דגרסי' גבי חצרות כיון שהגיע לאור מחלומיה ולפי גירסא זו כיון דגבי קופות נקט פנימית הו' משמע אפילו מונח בתלל פנימית אינה מגורשת עדי שינוט בשוליו כדפי' בל' קונה דלחיי כלי אינו קונה דפרישית: כ"ש כברי לא אמרין גורה שמא יאמרו גישה קודם לבנה. ביבמות היא מפרש דלחיי לעמיהו דג"ש א"ת להו כפ' המגרש (למנן דף ג.א.) לא יגרש אדם אשתו אלא כ"כ מלא זה דבר ערוה הולך מנומחיה היא בעיני ואינו כל עליה וצ"ה א"ת להו אפילו הקדישמו נתשליו יכול לגרשה ואינה מוזהמת בעיניו ויאמר כי כל עליה וכו' הני גוונא פליגי לקמן (דף פ.א.) במגרש ולגה עמו כפונדקי למחן דמוקו לה כלל ראוה שנבעלה: בתנ"י אשם מלכות שאינה הוגנת. אומר רבינו אלמנן דלחיי קרי לה שאינה הוגנת לאשמועין דאשם אין לה כלל כחזר ולא לשון אף על פי כן מתקנאין זה:

ולא בלאות. פירש בקונטרס בלאותיה קיימים ואין נראה דבהדיא אמרינן בסוף פרק אלמנה נזויות (מחזות דף ג.א.) ונתנה לה הפסקיה בלאותיה קיימין אלא בשאין קיימין אייבי הכא: וצריכה נח מזה ומה. פי' בקונטרס אשם שקדושי השני לא הו' קדושין כדמפרש ביבמות (דף פ.א.) גורה שמא יאמר גירש ראשון גנט גמור ונשא שני ונמלאת אשת איש יוצאה בלא גט ואינו נראה לה"ר יוסף דהתם ודאי היא אשת ראשון אינה מקודשת לשני אצל הכא מה"ר צריכה גט משני שהרי גט גמור היה אותו שגירש בו ראשון ואינו פסול אלא מדרבנן: שיה

התוספות ר"ר פת"י כ"ה פוטרי אדם את אשתו כנג יין וזכ"ה אסורם איזהו גט יין כל שניתחד עמה יאמר שכתבו לה. כפי כי קמילגי ב"ש סברי לא אמרין גורה שמא יאמר גישה קודם לבנה וידה סוכרים אמרין גורה שמא יאמרו גישה קודם לבנה. פי' שניתחד עמה לחאר שכתבו לה גווימא שבת התעבר ואם יגרשה כהא זה שמתן קודם לעיורה יאמר העולם כראתן יוסף גטן קודם כי מו' נהרשה וכשכא עליה רשותיה היתה ובעלות גווימא היתה בעלות גווימא ונדר הבן הזה: אמר ר' אבא אמר שמואל אם נישאת לא תצא איבא דאמר ר' אבא אמר שמואל אם נהרשה כו' תינשא למחלה פי' דגט כשר הו' שאפילו נתחד עמה עשוי שמוסר לה הגט עוקר כל קדושין הראשונים ואינו צריכה שאחר והפי' חששא זו אין שצריכה אותה גט אחר ורפילו יאמר כדפריש: הולך כשר: בתנ"י כתב לשם מלכות שאינה הוגנת לשם מלכות מדי לשם מלכות יון לבנין הבית לחורבן הבית (שהו' במוזח וכתב כמערכ כמערכ וכתב במוזח תוצא מזה ומזה וצריכה גט מזה ומזה ואין לה לא כתובה ולא פירות ולא מוונות ולא בלאות לא על זה ולא על זה אם נמלה מזה ומזה תחזיר והולד כמוזר מזה ומזה ולא זה וזה נמלאין לה ולא זה וזה בהפרת לא כמציאתה ולא כמעשה ידיו ולא בהפרת נדריה היתה בת ישראל נפסלת מן ההכונה בת

דקנסוה דמפ' ביבמות (נא): דלוצינה לה אקריה לגיטא: והולד פטור מוס ומוס. אס החזירה הראשון וילדה לו כן הו' ממור מדרבנן וביבמות (פסג): אמרינן דאסור במזומה הואיל וכשר מן המורה: מעמאין לה. אס כהניס הס: נפסלה מן כהונה. דיונה היא דסתם זוהי היינו אשת איש שמונה מחמת בעלה לאחריס דהיינו נפקת ברא: נח